

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Yvar G. Andersson*
Härad: *Färs* Adress: *Nak 75 Östraly*
Socken: *Östraly* Berättat av: *Tilka Oubson*
Uppteckningsår: *1956.* Född år *1867* i *Nakulund.*

Uppteckningen rör *Sim och Hiskätsel!*

4683

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

I berättarens berättelse påstår det ofta att man skattade
 bämmen från utlöken i träd i skogen. Att det fanns kinn
 i trädets märkte genom rurret. Särskilt alltid fanns kinn i trädets.
 Det färdkom även att man avskär trädets och färdade kinn
 kinn in i stammen. I regel användes i berättarens
 berättelse kinnkupper och kinn men måste kinn alltid skatta
 då man skulle tova bämmen. Batten i kinnkupperna
 bestod av en rund träbatten och ingöngen kallades för
 flusterboda, även kallades den för skögg. I kinn kunde
 man se en 8 i 9 kinnkupper stå på en kinn som
 kallades för kinnbänk. Kinnbänken benämndes olika, till
 kinnbänk. Vissa kinn som "ordnade kinn", som var
 den som ordnade vid svärmningen. Vid svärmningen kunde
 man stå för kinn en viss rege ut, ut, och en annan
 kinn, kinn. De följde den kinn de kinn som svärnde
 medan den som rege kinn kinn kinn med resten av
 kinn. Här vill sknas i en kinn, var det i kinn

i svärmen. De vara tygta och ställa och arbetade
endast lite. Stacker man ett av sina klän svärmen
argt och vill gjöms stikas. De äro då i vad man säger
i sticket. Här ett sambälle skall svärma här tygta
tygta för sina ett annat ljud kallet svärm ljud. I slutet
fick man se ett stort antal till flyga utanför kyrkan
och utan att svärma, så såde man alltid att
"sina spela" I sina fjell öste man in svärmen som
kallades klickunge med bara händerna i klickare. Detta
arbete kallade man alltid att stacka en klän svärm
Vid den tid då man höjde sina spelte svärma ställda
man en tom koppa skal in till, och glöj så klickare dit in
så följde klän svärmen efter. Under arbetet med klän
brukade man råka tabak. Gungdragnet användt man
Gungkonungarna användt vara påhållare för människor
och klän arbetade i klänman detta det att klän drar
För ömningstrycken brukade man gadda klän med saker-

5
4683

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

lake. Detta arbete var nog, ty så hade man den för
mycket kunde djuren då, medan de smutsade i maten
(ansfäringen utläppt i maten) Vid skettningen dödade
svärmen och konungen krämades ut bekarna. Detta ledde
att slakta till ett skatta tygbon. Sluyning om
konung har påstått här på de senaste åren (25 åren)
Vad secker till skördare och skomakare till att vaka
trädet med. Konungen användes till att bada på smögår
användes att daga gräs i, i kaffe i stället för socker
vid järnkylling. i mjölk vid järnkylling. Man brände konung även
ett peppar al sedan det blev skäll lett var det bra för
rakten vid järnkylling. Uppskatades med uttanjäl till en dag
att lägga på bädden där det strax al bädden blev fortare
mogen. Vidare ledde konung på här al ansigt hausa en
mann taktkraft. Konung ansigt mycket bra mat pasta
och järnkylling. Konungen användes i stora brukar
och för att förändra den från att järnkylling, rådes

Den i långa tider flera gånger om dagen, varefter man
skumande väsk. Det skum som stät upp till ytan
honungen skulle räras ända till det ej stät upp något
skum. Den personen som hade många till kallades
jämlikung. Den del personen trodde blint på att när
svärnings ägare dog, så blev det ej någon till med him
I berättaren berättade jag om under denna band om
endast en tåka "likungar", men på senare tider kan man
bärgat mera små likungar, och finner det numera till
på flera ställen. I gamla tider ansågs en likung jäm
något starkt eller fint, och hade han ett stort an-
seende bland befolkningen. Honung skulle finnas
i huset alltid som läkemedel eller medisin, och i de
mera rika hemmen användes den till maten.
Det fanns till och med en julvisa om honungen blev
omtålad. Det hette om julgräten: "Lapp den i
honung, så bliu den så söt."